

THE PLACE AND THE ROLE OF TOURISM IN ECONOMY – THE CONTRIBUTION OF TOURISM TO THE ECONOMIC GROWTH OF ROMANIA

Laurențiu Baranga

Assoc. Prof., PhD and Simona Maria Maracine, PhD

*Abstract:*As tourism started being signaled as a phenomenon, more and more specialists have tried to define it. Therefore, the first attempts, which are dated at the beginning of the 20-th century, saw the tourism as a phenomenon based on the growing necessity of regaining health and changing the life environment, on the birth and development of comprehension towards the natural beauty. Due to the local institutionalization of tourism and to the national organization of specific activities, tourism has continually progressed. Next to the technical and scientific revolution, it has become one of the most spectacular phenomena of the 20-th century, with extremely significant social, economic and humane consequences.

Romania has a very rich and varied touristic potential which comprises the totality of natural and anthropogenic elements (cultural-historic and social-economic). The natural component of the touristic potential is usually the most attractive feature of tourism. However, the anthropogenic elements of tourism are equally appreciated and consist of elements pertaining to the material or non-material field (hospitality, religion, culture).

*Key words:*economy, tourism, patrimony,resources, circuit

POTENTIALUL TURISTIC AL ROMANIEI

1.Potentialul turistic natural

Potentialul turistic natural (fondul turistic natural sau oferta turistica primara) cuprinde totalitatea resurselor turistice puse la dispozitie de cadrul natural si anume:

- unitati, tipuri si forme de relief;
- tipuri si subtipuri climatice;
- ape de suprafata si subterane;
- etaje de vegetatie sau asociatii vegetale.

1.1 Potentialul turistic al reliefului

Relieful reprezinta elementul major in structura potentialului turistic al oricarui teritoriu, el fiind suportul material al desfasurarii activitatilor turistice.

a) Potentialul turistic al unitatilor montane

Carpatii Romanesti, care acopera aproximativ 1/3 din suprafata tarii, constituie baza turismului natural din Romania. In cadrul sistemului montan, marea varietate a reliefului determina aspecte peisagistice deosebit de complexe, care atrag un numar mare de turisti.

Relieful glaciara este prezent in zonele montane inalte, la peste 2000m altitudine, unde ghetarii cuaternari au sculptat numeroase circuri si vai glaciare, asociate cu creste impozante sau trene de grohotisuri. Cel mai grandios relief glaciara se afla in Carpatii Meridionali, in special in Muntii Retezat si Fagaras.

Relieful carstic, rezultat prin dizolvarea calcarelor de catre apa, este foarte bine reprezentat in Carpatii Occidentali, unde calcarele sunt mai raspandite. In afara zonelor montane, relieful carstic se mai intalneste in Podisul Mehedinti si Dobrogea de Sud.

Deosebit de spectaculoase sunt: Cheile Bicazului, Cheile Dambovitei, Cheile Argesului, Cheile Cernei, Cheile Nerei etc. Defileul Dunarii, cu ingustarile de la Cazanele Mari si Mici, prin maretia si frumusetea sa, are caracter de unicat in toata Europa.

O atractie deosebita o reprezinta pesterile, multe dintre ele fiind unicate pe plan national si chiar international, motiv pentru care au fost declarate monumente ale naturii sau rezervatii speologice. In aceasta situatie se afla pesterile: Cetatile Ponorului, Scarisoare, Sura Mare, Ohaba Ponor (Carpatii Meridionali), Izvorul Tausoarelor (Carpatii Orientali) etc.

Relieful format pe conglomerate si gresii prezinta, de asemenea, un interes deosebit pentru turisti. Astfel, prin infatisarea lor se impun: Babele si Sfinxul in Bucegi, Stancile Toaca, Panaghia si Caciulata Dorobantului in Ceahlau, Tigaiile Mari si Mici, Ciupercile si Turnu lui Goliat in Ciucas etc.

Relieful vulcanic este mai putin spectaculos, dar sta la baza aparitiei si dezvoltarii fenomenului turistic pe latura vestica a Carpatilor Orientali si in partea de sud-est a Muntilor Apuseni. Forme de relief vulcanic mai bine conservat se intalnesc in Muntii Calimani-Gurghiu-Harghita-Ciomatu Mare, in care se afla Lacul Sfanta Ana.

In Muntii Apuseni foarte cunoscut este Varful Detunata, cu ale sale coloane de bazalt, care scot anumite sunete generate de circulatia curentilor de aer.

Ca rezultat al activitatilor postvulcanice, reliefului vulcanic i se asociaza sutele de izvoare carbogazoase care au generat salba statiunilor balneare din Carpatii Orientali: Malnas, Tusnad, Borsec, Vatra Dornei etc.

b) Potentialul turistic al unitatilor de deal si podis

Spre deosebire de zona montana, unitatile de deal si podis se caracterizeaza prin reducerea fragmentarii si varietatii petrografice, ceea ce se reflecta si asupra potentialului turistic al formelor de relief, care este modest, de complexitate medie.

O importanta deosebita pentru turismul balnear din aceste zone il reprezinta bioclimatul subteran al vechilor saline. Ionizarea puternica a aerului din cavitatile subterane ale ocnelor de sare de la Slanic, Praid si Targu-Ocna explica aparitia sanatoriilor subterane pentru tratarea afectiunilor respiratorii.

Arealul de deal si de podis este bogat in resurse de origine hidrologica, pe aceasta linie inscriindu-se lacurile cu valoarea terapeutica de la Sovata, Ocna Sibiu, Ocna Dej, Telega, Slanic, Ocelele Mari, cu evidente functii balneare. Iazurile din Podisul Moldovei si Campia Transilvaniei au valoare pentru agrementul de sfarsit de saptamana si pescuit sportiv.

Prezenta unor fenomene geologice bizare sau structuri geologice curioase, transforma unel zone deluroase in veritabile areale de polarizare a fluxurilor turistice interne si chiar internationale. In acest sens se pot aminti:

-vulcanii noroiosi din Depresiunea Policiori, care se remarca prin epuzarea de gaze, noroi si apa la suprafata solului intr-o continua bolboroseala;

-focurile nestinse de la Andreiasu(jud. Buzau);

-relieful carstic este prezent in dealurile subcarpatice din nordul Olteniei, unde se afla Pestera Muierii (in Cheile Galbenului) si Pestera Polovragi (in Cheile Oltetului), amenajate pentru circuitul turistic. In Podisul Mehedinti se afla un impresionant relief carstic, reprezentat prin pesteri, chei si abrupturi(pesterile Topolnita, Closani, Podul natural de la Ponoare etc.); un asemenea relief este prezent si in Podisul Dobrogei, dar mult mai restrans si ami putin spectaculos (de exemplu pesterile de la Gura Dobrogei si Limanu);

-carstul pe sare, dezvoltat in Subcarpati, la Cacara, Targu-Ocna, Ocelele Mari, Ocna Sibiului, Praid, Sovata etc.;

-eroziunea intensa a determinat aparitia unor adevarate bad-land-uri (pamanturi rele), asa cum sunt Rapa Rosie langa Sibiu si Gradina Zmeilor in Podisul Somesan;

Cele mai atractive unitati deluroase si de podis sunt Subcarpatii si Podisul Transilvaniei, unde se afla un mare numar de statiuni balneare de interes national si regional: Sovata, Ocna Sibiu, Ocna Mures, Govora, Calimanesti, Olanesti, Pucioasa, Sarata Monteoru etc.

c) Potentialul turistic al câmpiilor și luncilor

Regiunile de câmpie, datorită reliefului monoton, cu altitudini reduse (20-30 m până la 250-300 m), prezintă valențe turistice reduse, atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ.

Potentialul turistic al reliefului din Câmpia Română și Câmpia de Vest se leagă, în principal, de prezența reliefului fluviatil. În acest sens, malurile joase și nisipoase ale râurilor sunt favorabile pentru practicarea helioterapiei și înotului, în timp ce bratele paraste și limanurile asigură condiții propice pentru pescuit sportiv, sporturi nautice sau alte activități desfășurate în cadrul turismului de sfârșit de săptămână.

Apele termominerale cu valențe terapeutice din Câmpia de Vest au favorizat dezvoltarea stațiilor balneare recunoscute pe plan național și internațional, precum cele de la Felix, 1 Mai, Lipova, sau a celor de interes de la Tinca și Calacea.

Arealele împadurite, reprezentate prin Padurea Baneasa, Snagov, Cernica, Comana, Ciornuleasa etc., care se asociază uneori cu prezența lacurilor de câmpie, au devenit în timp obiective preferate pentru recreere și odihnă.

1.2. Potentialul climato-turistic

a) Clima - resursa turistică

Clima, alături de relief, constituie o importantă resursă turistică a potențialului natural al României, favorizând sau frunând desfășurarea activităților turistice. Principalele elemente ale climei (temperatura, precipitațiile și vânturile), contribuie la realizarea ambianței necesare desfășurării activităților turistice și, totodată, constituie importante resurse în procesul recreerii și tratamentelor balneoclimaterice și climaterice.

Temperatura poate avea valori favorabile pentru desfășurarea unor activități turistice, ca de exemplu pentru practicarea sporturilor de iarnă sau pentru helioterapie, dar poate avea și valori nefavorabile pentru turism, ceea ce duce la declanșarea stresului bioclimatic.

Observațiile îndelungate au arătat existența unui anumit confort termic, cuprins între 16,8 C și 20,6 C. Sub 16,8 C apare inconfortul termic prin răcire, iar peste 20,6 C apare inconfortul termic prin încălzire.

Precipitațiile, dacă sunt lichide, constituie condiții climatice restrictive pentru activitățile turistice. Zăpada constituie însă un element foarte important pentru practicarea sporturilor de iarnă. Stratul de zăpadă are o mare stabilitate și durată la peste 1800 m altitudine, unde se menține pe o durată de peste 200 de zile pe an. La altitudini mijlocii, de 800-1200 m, unde se concentrează majoritatea stațiilor montane, startul de zăpadă durează între 80-120 zile pe an.

Vântul influențează, în general, în mod negativ activitățile turistice, mai ales atunci când se asociază cu ploaie și temperaturi scăzute. Vântul are un rol pozitiv numai în cazul litoralului Mării Negre, unde devine agent de transport și dispersie a aerosolilor. De asemenea, influențează în mod favorabil sporturile nautice cu ambarcațiuni.

În general, elementele climatice amintite, la care se pot adăuga și altele, contribuind la ceea ce se numește timp frumos sau timp urat.

b) Bioclimatele specifice turismului României

Bioclimatul excitant-solicitant, caracteristic zonelor de câmpie și de dealuri joase, sub 200 m altitudine, unde gradul de însorire este cel mai ridicat, nebulozitatea redusă, temperaturile medii anuale cele mai ridicate (10 – 11 C și chiar peste 11 C) și precipitațiile cele mai scăzute.

În aceste condiții de mediu are loc declanșarea unor mecanisme de autoapărare și adaptare a organismului în fața stresului climatic, efortul de adaptare al organismului fiind cu atât mai mare, cu cât diferența de altitudine și distanța față de localitatea de reședință a turistilor este mai mare.

Bioclimatul sedativ-indiferent este specific regiunilor de dealuri și podisuri, cu altitudini cuprinse între 200 și 800 m, cu valori moderate ale elementelor climatice, ceea ce face ca adaptarea turistilor să se facă mult mai ușor, iar principalele funcții biologice ale organismului uman să intre într-un repaus relativ.

Bioclimatul tonic – stimulent de munte, caracteristic Muntilor Carpati, determina o mai mare solicitare a functiilor organismului in conditiile unei presiuni scazute, concentratie de oxigen redusa, radiatii ultraviolete mai intense, dar cu o mare puritate a aerului, frecventa si viteza mare a vantului, variatii relativ mari de temperatura etc.

Bioclimatul salinelor si al pesterilor mari - prezinta calitati deosebite prin puritatea aerului, aerosolii negativi, temperatura, presiunea si umezeala relativa cu valori constante pe tot parcursul anului.

1.3. Potentialul turistic al apelor

Apa ocupa un loc prioritar in turism, impunandu-se prin multiplele sale forme de organizare: ape curgatoare, lacuri, ape subterane, izvoare etc.

a) Potentialul turistic al apelor curgatoare

Este bine valorificat la sfarsit de saptamana, cand o mare parte a populatiei, in special cea urbana, prefera sa-si petreaca timpul liber in natura, pe malul apelor. Majoritatea raurilor care strabat marile orase ale tarii sunt valorificate in scop turistic prin amenajari diverse: stranduri, debarcadere, navigatie de agrement.

b) Potential turistic al lacurilor

Spre deosebire de rauri, lacurile prezinta o valoare turistica remarcabila.

In Romania exista peste 4000 de lacuri, din care 57% sunt naturale, iar 43% sunt antropice, impreuna reprezentand aproximativ 1% din suprafata tarii.

Din punct de vedere al valorificarii turistice, se pot deosebi lacuri cu functii recreative si lacuri cu functii balneare (lacuri terapeutice).

Din categoria lacurilor cu functii recreative fac parte:

-lacurile glaciare, mai raspandite in Carpatii Meridionali, mai ales in Muntii Retezat, unde se afla Lacul Bucura, cel mai mare (10,5 ha) si Lacul Zanoaga, cel mai adanc (29m);

-lacurile vulcanice, reprezentate prin Lacul Sfanta Ana, singurul lac de acest gen din tara noastra, care s-a format in craterul Masivului Ciomatu Mare, situat la est de defileul Oltului de la Tusnad. Lacul, situat intr-un cadru deosebit de pitoresc, se afla la altitudinea de 950 m, are o suprafata de 22 ha si adancimea maxima de 7 m;

-lacurile de baraj natural, din categoria carora cel mai cunoscut este Lacul Rosu, cu o suprafata de 12,6 ha si o adancime maxima de 10,5 m, situat in amonte de Cheile Bicazului, nu departe de orasele Bicaz si Gheorghieni. Trunchiurile molizilor inundati cu peste 160 de ani in urma se mai pastreaza si azi in depresiunea lacustra, starnind curiozitatea turistilor. Existenta acestui lac a favorizat dezvoltarea statiunii climaterice cu acelasi nume, spre care se indreapta numerosi turisti dinspre toate colturile tarii.

-lacurile carstice, care s-au format in zonele calcaroase din Carpatii Occidentali, unde se impun prin pitorescul lor lacurile: Varasoia (Muntii Bihor) si Ochiul Beului (Muntii Aninei). In Podisul Mehedinti se afla lacurile Ponor si Zaton. Un farmec aparte prezinta Lacul Nucsoara, din zona Muscelor Argesului, format pe gipsuri.

-tot din aceasta categorie fac parte si lacurile antropice, realizate in scop hidroenergetic, care adesea sunt insotite de complexe turistice de cazare si agrement, cele mai cunoscute fiind: Lacul Izvorul Muntelui (pe Bistrita), Lacul Vidra (pe Lotru), Lacul Vidraru (pe Arges), Lacul Valiug (pe Barzava) etc.

Din categoria lacurilor balneare fac parte lacurile sarate.

Prin calitatile fizico-chimice ale apelor, lacurile sarate, au o importanta terapeutica deosebita, fiind cele mai folosite resurse naturale in domeniul turistic, generand turismul balnear. Se deosebesc mai multe tipuri de lacuri sarate:

-lacurile sarate a caror geneza este legata de existenta masivelor de sare, rezultate fie prin inundarea vechilor ocne de exploatare a sarii, fie pe cale naturala prin tasarea sau prabusirea materilului acoperitor, au ca trasatura comuna concentratia ridicata de clorura de sodiu si structura termica speciala, diferita fata de lacurile cu apa dulce.

-lacurile sarate de natura antropica se afla in Depresiunea Transilvaniei la Ocna Sibiu, Ocna Mures, Ocna Dej si Turda; in Subcarpatii de Curbura la Slanic Prahova, Telega si Sarata-Buzau; in Subcarpatii Getici la Ocnele Mari si Govora; in Depresiunea Maramures la Costiui si Ocna Sugatag. Din categoria lacurilor sarate care s-au format in mod natural, cel mai cunoscut este Lacul Ursu de la Sovata, a carui trasatura dominanta este helioterapia (datorita echilibrului hidric si salinitatii constante in profil vertical, apa lacului are o temperatura mai ridicata la suprafata).

Multe dintre lacurile mentionate au favorizat dezvoltarea unor statiuni balneare de interes local, regional si chiar national.

-lacurile sarate de campie, cantonate in depozite loessoide, pa langa concentratia si diversitatea sarurilor continute, prezinta si namoluri curative depuse pe fundul bazinelor lacustre.

In crovurile din Baragan se afla lacurile Ianca, Movila Miresei, Plopu, Coltea, Tataru etc., care nu dispun insa de amenajari turistice adecvate.

Alte lacuri sarate din estul Campiei Romane s-au format fie in vechi meandre parasite, fie in locul unor limane fluviatile, unde prin evaporarea puternica a apei s-a produs, in timp, concentrarea treptata a sarurilor si formarea namolurilor (peloidul).

Importanta deosebita prezinta Lacul Amara, format pe un vechi meandru al Ialomitei, aflat la 9 km de Slobozia, si Lacul Sarat, situa la sud de Braila, pe un vechi curs al Dunarii.

-lacurile sarate de pe litoral, reprezentate prin limanurile maritime, ami cunoscute fiind: Lacul Techighiol, cu o salinitate mai mare de patru ori decat cea a Marii Negre, Lacul Costinesti, Lacul Mangalia, Lacul Tatlageac etc.

Apa si namolul acestor lacuri sunt recomandate in tratamentul profilactic si curativ al diferitelor boli reumatismale, ginecologice, tulburari endocrine, boli de piele etc., sustinand dezvoltarea statiunilor balneare de pe litoral.

c) Potentialul turistic al apelor subterane

Apele subterane intra in fondul turistic al Romaniei fie sub forma apelor minerale, fie sub forma apelor termale si termominerale.

Apele minerale ocupa un loc important in cadrul resurselor turistice, avand in vedere ca stau la baza turismului balnear (se folosesc cu succes la tratarea unor afectiuni).

In general, apele minerale sunt acele ape care provin dintr-o sursa naturala (izvor) sau forata si indeplineste una din conditiile urmatoare:

-continutul de saruri minerale dizolvate este de peste 1g/l;

-prezenta unor elemente chimice cu actiune farmacologica cunoscuta (fier, iod, brom, arseniu, sulf etc.), in proportii minim necesare;

-continut de gaze dizolvate cu efecte, in concentratii stabilite (1000mg CO₂/l; 1mg H₂S/l);

-temperaturi de peste 20 C, indiferent de continutul mineral, ce le ofera caracteristica de ape termale;

-existenta unei actiuni terapeutice stiintific recunoscuta.

De-a lungul timpului au existat mai multe incercari de clasificare a apelor minerale, folosind drept criterii de referinta: amplasarea geografica, temperatura, compozitia fizico-chimica, efectele terapeutice etc.

In prezent, se accepta existenta apelor minerale de masa si apelor minerale terapeutice-cu statut de medicament.

Datorita structurii geologice deosebit de complexe, tara noastra dispune de rezerve foarte mari de ape minerale apartinand tuturor categoriilor recunoscute de Organizatia Mondiala a Sanatatii (ape alcaline, clorurate, iodurate, sulfuroase, feruginoase, carbogazoase etc.) .Aceste ape se cantoneaza, cu precadere, in zona montana (cu ape carbogazoase) si apoi in zona dealurilor subcarpatice si chiar de podis, unde predomina apele minerale clorurate, sodice si bicarbonate.

Apele termale si termominerale sunt legate de apele de adancime si se afla cantonate, in special, de-a lungul faliilor din vestul tarii. Aceste ape, pe langa temperaturile mai mari de 20C, contin si o serie de saruri care favorizeaza tratarea unor afectiuni.

Ape termale si termominerale se intalnesc in Campia de Vest la: Baile Felix, 1 Mai, Calacea si Tinca; in Muntii Apuseni la: Moneasa, Geoagiu, Vata de Jos, cat si pe Valea Cernei la Baile Herculane.

Orizonturi cu ape termale, cu temperaturi de peste 50 C au fost interceptate si de o serie de foraje efectuate la Calimanesti, Caciulata, Cozia.

d) Statiunile balneoclimaterice, balneare si climaterice

Statiunile sunt, in general, asezari care dispun de potential balnear si de resurse climatice, fiind amenajate si dotate in scopul valorificarii lor pentru recreerea si ingrijirea sanatatii populatiei.

Clasificarea statiunilor se face dupa mai multe criterii, mai elocvente fiind importanta, functia indeplinita si regimul de functionare.

Dupa importanta se deosebesc:

-statiuni de importanta internationala, care pe baza potentialului turistic sunt capabile sa concureze si pe plan international: Poiana Brasov, Predeal, Sinaia, Sovata, Baile Herculane, Calimanesti-Caciulata, Mamaia, Mangalia etc.

-statiuni de importanta nationala, ale caror dotari nu le permite sa concureze cu statiunile din Europa si, ca urmare, primesc cei mai multi turisti de pe teritoriul tarii. Se pot mentiona statiunile: Busteni, Moneasa, Geoagiu, Covasna, Baile Olanesti, Lacul Rosu etc.

-statiuni de importanta regionala, adica acele statiuni care primesc turisti, cu precadere, numai dintr-o anumita parte a tarii si pe o durata de timp mai scurta, ca de exemplu Bazna, Lipova, Calan, Cheia, Vata de Jos etc.

-statiuni de importanta locala, care servesc turismului de scurta durata, practicat in limitele unui areal redus: Bixad, Homorod, Ocna Dej, Lacul Sarat, Manas-Bai etc.

Dupa functiile indeplinite se deosebesc:

-statiuni climaterice, care valorifica unele conditii naturale deosebit de favorabile (clima, altitudine, plaja, lacuri, peisaj etc.), cu efecte pozitive asupra organismului, oferind astfel conditii pentru recreere, odihna si intarire a capacitatii de munca. Mai reprezentative sunt statiunile: Breaza, Busteni, Cheia, Izvorul Muresului, Paltinis, Navodari, Costinesti etc.

-statiuni balneare, axate in exclusivitate pe turismul curativ, de ingrijire a sanatatii, bazate pe valorificarea unor factori naturali terapeutici (ape minerale, termale, namoluri, lacuri sarate etc.) Din aceasta categorie fac parte statiunile: Pucioasa, Techirghiol, Amara, Targu Ocna, Baile Felix, Buzias etc.

-statiuni cu functii complexe (balneoclimaterice), reprezinta categoria cea mai importanta de statiuni, ca urmare a specializarii lor multilaterale si gradului de dezvoltare deosebit, cu o gama variata si complexa de dotari si servicii, asa cum sunt: Sovata, Voineasa, Baile Herculane, Calimanesti-Caciulata, Eforie-Nord, Mangalia etc.

-statiuni pentru practicarea sporturilor de iarna, dezvoltate, cu precadere, in zonele montane care dispun de conditii climatice favorabile (strat de zapada persistent, panta corespunzatoare), cat si de dotari corespunzatoare. Foarte cunoscute sunt statiunile de pe Valea Prahovei: Sinaia, Busteni, Azuga, Predeal, dar si Poiana Brasov, Semenic, Stana de Vale, Borsa etc.

Dupa regimul de functionare se deosebesc:

-statiuni turistice permanente, care au asigurate conditii de acces, doare si echipare pentru desfasurarea activitatilor specifice tot timpul anului;

-statiuni sezoniere estivale, cu regim de functionare numai in sezonul de vara, pe parcursul a numai 4-5 luni, din luna mai pana in septembrie. In aceasta categorie sunt cuprinse statiunile de pe litoral, precum si un numar mare de statiuni mici, de interes local.

2. Potentialul turistic antropic

Cea mai mare parte a obiectivelor turistice antropice, existente in prezent, au fost realizate in alte scopuri, ulterior ajungand in ipostaza de potential turistic, ceea ce a facut ca, in perioada actuala, potentialul turistic antropic sa prezinte o deversificare pe unitatea de suprafata mult mai mare decat potentialul turistic natural.

Principalele însușiri prin care componentele turistice antropice își definesc atractivitatea sunt:

- unicitatea, însușire care sporește foarte mult atractivitatea turistică, fie că este vorba de un produs unicat, fie de un obiectiv ajuns unicat datorită menținerii în timp;
- dimensiunea foarte mare sau foarte mică a unor obiective turistice atrage foarte mulți vizitatori;
- ineditul, rezultat din modul cum au fost realizate unele obiective turistice (culoarea, amplasamentul, arhitectura deosebită etc.);
- vechimea, care reprezintă interes pentru turiști, fie că este vorba de obiecte expuse în muzee, fie că sunt obiective cu rezonanță istorică diseminată în spațiul geografic;
- funcțiile sau funcția indeplinită de anumite edificii poate deveni adesea o sursă de interes turistic.

Fondul turistic al României reunește o gamă foarte largă și variată de obiective, care pot fi grupate în:

- obiective cultural-istorice;
- obiective etnoculturale și etnofolclorice.

2.1 Potentialul turistic cultural-istoric

Pe baza Ordonanței de Guvern nr. 68 din 26 august 1994, întărită prin Legea nr. 41/1995 au fost stabilite următoarele categorii de obiective cultural-istorice:

- monumente și situri arheologice;
- monumente și ansambluri de arhitectură;
- rezervații de arhitectură și urbanism;
- monumente de artă plastică și comemorative;
- monumente tehnice;
- locuri istorice;
- parcuri și grădini.

2.2 Potentialul turistic etnocultural și etnofolcloric

a) Resurse turistice etnoculturale

Arta populară râmânească prezintă forme și moduri diferite de manifestare, care diferă de la o vatră folclorică la alta, incluzând mai multe componente, mai importante fiind: portul popular, arta tradițională de prelucrare a lemnului, arta populară a prelucrării pieilor, arta olăritului, instrumente populare tradiționale, arta împletiturilor, arta picturii pe sticlă, alte meserii tradiționale.

b) Manifestări etnofolclorice

La nivelul comunităților rurale se desfășoară o serie de sărbători la care pot să participe numeroși turiști. Mai importante sunt:

- sărbătorile de iarnă (Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza);
- sărbătorile pastorale ale primăverii sau toamnei, legate adunatul oilor (primăvara) începutul sau coboratul turmelor (toamna);
- sărbătorile verii, care includ manifestări legate de bogăția recoltelor (Sanzienele, Păpărușele);
- sărbătorile muntelui, desfășurate sub forma nedeilor, mai ales în localitățile situate pe plaiurile carpatine.

Alături de aceste sărbători se mai pot aminti și unele manifestări folclorice pastratoare de multe obiceiuri și datini:

- targurile, ca locuri de schimb și vânzare a unor produse obținute din pășorît, cultura plantelor sau diferite meserii;
- festivalurile, ca manifestări artistice cu program variat, având caracter distractiv și de spectacol, ca de ex. Festivalul cântecului, dansului și portului popular din Gorj, Căntecul Oltului de la Calimănești, Hora de la Prislop, Targul de fete de pe Muntele Gaina etc.

c) Muzele etnografice

Aceste institutii culturale au fost create ca unitati de cercetare și conservare a unor valori tradiționale de excepție, dar și ca lacăse de cultură deschise unui public larg, dornic de a se cultiva sau de a cerceta materialele expuse.

Deosebit de atractive sunt muzeele etnografice in aer liber, prin faptul ca bunurile culturale se afla expuse intr-un mediu natural, iar ezponatele sunt prezentate sub forma lor originala.

In Romania exista 18 muzee in aer liber, mai cunoscute fiind:

- Muzeul Satului la Bucuresti;
- Muzeul Etnografic al Transilvaniei la Cluj-Napoca;
- Muzeul Etnografic al Banatului la Timisoara;
- Muzeul Bucovinean la Suceava;
- Muzeul Tarii Crisurilor la Oradea etc.

d) Satele turistice

Un numar mare de sate recunoscute ca sate turistice reprezinta destinatii pentru un numar destul de mare de turisti din tara sau din strainatate. In functie de specificul lor, satele turistice au fost grupate in urmatoarele categorii:

-sate peisagistice si climaterice, caracterizate prin prezenta unui cadru natural atractiv, oferind posibilitati de plimbări in aer liber, helioterapie, drumetii etc: Fundata, Sirnea in Culoarul Rucar-Bran, Tismana in Gorj etc;

-sate balneare, impuse in circuitul turistic prin valorificarea unor resurse locale, reprezentate prin ape minerale carbogazoase, izvoare sau lacuri sarate, namol etc.: Zizin in Covasna, Bala in Mehedinti, Baltatesti in Bacau etc.

-sate turistice pentru practicarea sporturilor de iarna ex. Fundata sau a celor nautice ex. Murighiol, Mila 23;

-sate pescaresti si de interes vanatoresc: Crisan, Sfantu-Gheorghe, Murighiol in zona Deltei Ciocanesti in Suceava, Gurghiu in Mures;

-sate turistice pastorale, specifice zonei montane, cu posibilitati de cazare si organizare a unor petreceri traditionale (Jina, Vaideeni, Prislop);

-sate cu obiective de interes stiintific: Andrieseni in Vrancea, Bosanci in Suceava, Chiuzaia in Maramures etc;

-sate cu monumente istorice, de arta si arhitectura, reprezentate prin muzee etnografice, arhitectura si port popular: Avram Iancu in Alba, Rasinari in Sibiu, Naruja in Vrancea etc.;

-sate turistice de creatie artistica si artizanala, legate de o serie de mestesuguri locale (prelucrarea lemnului, olarit, costume populare): Corund, Humulesti, Sapanta, Sacel etc.

Turismul rural ocupa o pondere mare ca importanta in cadrul ramurii economice a turismului viitorului, fapt care ar trebui sa determine o prioritate deosebita in randul strategiilor economice ale Romaniei. Prin aplicarea unor politici de marketing individualizate in functie de piata, turismul rural va genera dezvoltarea in randul populatiei rurale, iar daca este legiferat cu atentie va determina pastrarea nealterata a specificului national in cadrul unei Europe unite.

Romania este la inceput de drum in ceea ce priveste practicarea turismului rural. Inceputul poate fi promitator atata timp cat initiatorii se vor respecta ca mostenitori ai unei culturi taranești impresionante.

In concluzie, turismul reprezinta ansamblul de activitati prin care omul isi petrece timpul liber calatorind in alta localitate sau tara pentru a vizita oameni si locuri, monumente si muzee, pentru a-si imbogati cunostintele generale, pentru a se distra si a face sport, pentru odihna si tratament.

BIBLIOGRAPHY

Turismul Romaniei, breviar statistic 2015, INS
Buletin statistic lunar al județelor”, 1/2006, INS

Constantinescu, V. – „Oferta economica

www.antrec.ro

<http://ro.wikipedia.org>